

Ingen ro i ulvepolitikken

Stortingets ulveforlik er et lite skritt i rett retning, men mindre konflikt blir det ikke. De som lever med ulv i dag, må forsette å leve med ulv. De som vil ha mer ulv, får trolig færre ulv, noe de på langt nær er fornøyde med.

Konflikten ligger i den doble målsetningen om at Norge skal ha både ulv og beitebruk. På den ene siden står de som mener ulven har en selvstendig verdi i norsk natur, og som vil ha flest mulig ulv. På motsatt side står de som mener at det innenfor anstendighetens grenser må være et maksimumsmål for ulv. Da blir resultatet naturlig nok halvhjertet. Et utslag av det er at Stortinget i praksis har vedtatt at Norge skal ha en ulvestamme som ikke er genetisk bærekraftig.

Det er betegnende for debatten at ulvetilhengere er så lite opptatt av hvordan folk og næringsliv i ulveområder påvirkes av ulven. SVs Heikki Holmås er for eksempel mer opptatt av den naturromantiske muligheten av å kunne oppleve ulv på nært hold, ved et vann i skogen, enn hvordan lokalbefolkningen innenfor de etablerte ulvesonene blir påvirket av bokstavelig talt å ha ulven i saueflokkene, på skoleveien eller på trammen.

At stortingsrepresentanter er så på kollisjonskurs med sine egne regjeringspartier, som Frps Morten Ørsal Johansen og Høyres Gunnar Gundersen har vært i denne saken, er et sjeldent syn. Før valget ønsket Høyre og Frp innstramminger i ulvepolitikken. Det er en stor gåte at de kom frem til det motsatte i regjering. Så tok da også Stortinget makten i sine hen-

Oppsummert

Ulvetallet

1 Stortinget har vedtatt et bestandsmål for ulv i Norge.

Innstramming

2 Ulveforliket er i praksis en innstramming av dagens forvaltning, med færre ulver, og mindre soner.

Konflikt

3 Å tillate noen færre valpekull i året vil likevel ikke fjerne konfliktene med de berørte lokalsamfunnene.

der, og overstyrte regjeringen. Johansen og Gundersen kan takke Arbeiderpartiet og KrF for innstrammingerne.

Det nye bestandsmålet for ulv er 4–6 årlige ynglinger, derav tre helnorske. Hvor mange ynglinger som aksepteres hvert år, vil vurderes ut fra hvor mange ulver som blir ulovlig felt, og graden av innavl hos ulvene, sier statsråd Vidar Helgesen (H). Det kan borge for så mange ulv som bestandsmålet overhodet kan tillate.

Stortinget ber regjeringen om å få gjennomført en uavhengig gransking av ulvens genetiske opphav. Det er bra. Kanskje kan vi få et svar om opphavet til de norske ulvene vi kan sette to streker under. Men hva som skjer etterpå, er foreløpig uvisst.

SAGT

av andre

FOTO: SIRI JUELL RASMUSSEN

Fristende: Sau.

Sauebonde 1

* «Ønsket om å komme til Soknedal var basert på et liv utenom det stresset som finnes i byen. Der er jaget etter penger så stort, og det har egentlig ikke noen særlig verdi.»

Knut Ivar Eidem (32) forklarer Trønder-Avisa hvorfor han håper å si opp jobben i Trondheim og bli sauebonde på heltid.

Skeptisk 1

* «Grovt forenklet synes det som om det finnes et knippe innbyrdes beslektede synspunkter på landbruk som hevdes med sterke følelser og lavt kunnskaps- og presisjonsnivå i deler av den urbane middelklassen: 'Økologisk landbruk er mest bærekraftig. Økologisk mat er særlig sunn. Kunstgjødsel er skadelig. Kraftfôr er moralsk forkastelig. Genmodifisering av mat må bekjempes.'»

Kronikkforfatter Elisabeth Swensen, som skriver at hun er «oppvokst i en intellektuell, liberal, urban familie», men har bodd på bygda i 30 år, i Klassekampen.

Sauebonde 2,

* «Folk som fikk vite hvilke planer jeg hadde, lurte nok på om jeg var blitt gal.»

Andreas Hollingsholm forteller Romsdals Budstikke om reaksjonene da han gikk fra offshoreleverandørbransjen til sauebondebransjen.

Skeptisk 2

* «Kristelig Folkeparti er blitt ukristelig i praktisk politikk. Venstre er ikke lenger grønn, men mørkeblå. Arbeiderpartiet ligner mer og mer på en gammel stol: vaklevoren og snart ubrukkelig.»

Leserbrevskribent Eva Bekkelund-Eriksen i Ringerikes Blad om samfunnsutviklingen generelt.

Nationen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf. 22 40 50 40. Epost: pfu@presse.no

Rødskolen på Melbu

DAGENS GJEST

Joda, prosessen var forbilledlig. Formalitetene ble fulgt til punkt og prikke. Men resultatet? I forrige uke startet rivingen av den såkalte Rødskolen på Melbu i Hadsel kommune. Ikke av nødvendighet, men fordi ingen grep inn.

«**Med bakgrunn** i føringene som er gitt for Riksantikvarens videre fredningsarbeid finner vi ikke tilstrekkelig grunnlag for å frede i dette tilfellet, og vi regner det som sannsynlig at et slikt vedtak ville bli satt til side av departementet», het det i en e-post fra riksantikvar Jørn Holme som ble referert i lokalavisen tidligere i år. Det var ikke det at arkitekt Einar Karstads skolebygg fra 1963 med Harald Petterssens monumental-malerier ikke var verneverdig, den kunne bare ikke tillegges det gyldne begrepet «nasjonal verdi». Et trylleord som heretter bare brukes når lite står på spill og alle parter er vel forlikte.

Det hjalp ikke at landets fremste fagfolk hadde kommet til en annen konklusjon enn våre nasjonale vernemyndigheter, at den norske avdelingen av ICOMOS (International Council on Monu-

ments and Sites) tillate den gamle barne- og ungdomsskolen stor kulturhistorisk og arkitektonisk verdi eller at anlegget var ført inn i Arkitekturguide for Nord-Norge og Svalbard.

Det betød lite at Fortidsminneforeningen vurderte bygningen til å være en av landsdelens viktigste anlegg og skrev den inn i sin egen rødliste sammen med Y-blokka i regjeringskvartalet og Agder Teater i Kristiansand. Heller ikke hjalp det at tidligere direktør ved Nordnorsk Kunstmuseum, Knut Ljøgodt, og professor i kunsthistorie ved Universitetet i Bergen, den folkekjære Gunnar Danbolt, var av en helt annen oppfatning enn lokalpolitikere og en riksantikvar. Og selvfølgelig, at 53 kull med skolebarn på Melbu har undret seg over Harald Petterssens fargeglade dekorasjoner i aulaen var hyggelig, men ikke viktig. Skolen hadde tjent sin misjon, kunstnerens enke hadde slått seg vrang og motsatt seg gjenbruk av maleriene i et nytt kunstverk. Alle ansvarlige hadde snakket sammen og skjøvet ansvaret fra seg. Saken var kjørt.

Rødskolen på Melbu er bare et symptom på en utvikling vi har sett de senere årene. Den praktfulle gårdsbygningen på Nordli

Sjur Harby

Sjur Harby er arkeolog og skribent

UTVIKLING

«Rødskolen på Melbu er bare et symptom på en utvikling vi har sett de senere årene»

i Sørurn, den sjeldne Linae-gården i Sandefjord, det vakre sveitserstilsanlegget Furuheim på Gol, Viken-huset i Jølster og nå Rødskolen på Melbu forteller den samme historien. Lovverket står ikke lenger på kulturarvens side, nødbremsen «midlertidig fredning» som tidligere sikret en forsvarlig saksbehandling og godt begrunnede vedtak, brukes ikke. Det er ikke engasjement tuftet på uenighet våre antikvariske myndigheter ønsker. Vi skal klappe, juble, nikke og ta byråkratens tvilsomme skjønn til etterretning. Kulturminner vurderes ikke lenger etter sin kulturhistoriske betydning, men etter hva som er politisk opportunt å bevare. Lokalpolitikere viser til regionale og nasjonale vernemyndigheters vurderinger og riksantikvar Holme til lokaldemokrati, kunnskapsløse kommunepolitikere og ulne definisjoner.

– **Jeg er** en av dem som har hatt en lykkelig skolegang her. Jeg har gått her i ni år, og jeg har fem sønner som har gått her i til sammen 24 år i et strekk. Når jeg nå ser hva som skjer med skolen, så mener jeg det er vandalisme av groveste sort, sa Anita Lassen til NRK. Men mot nye parkeringsplasser er hennes ord ingenting verdt.

Sjefredaktør:
Irene Halvorsen
irene.halvorsen@nationen.no

Nyhetsredaktør:
Rino Andersen
rino.andersen@nationen.no

Politisk redaktør:
Kato Nykvist
kato.nykvist@nationen.no